

"Kai pirmą kartą atvykau į Niujorką, uoste išlipęs iš laivo nežinojau, kur pasukti į kairę ar į dešinę".

Nuo vienos žvakės uždegama šimtai kitų žvakių, ir nors visos žvakės dega vienodai ryškiai, viena jų vis dėlto yra pirmoji. Taip ir Aukščiausiasis Asmuo, Dievas, išsiskleidžia begaline daugybe formų, tačiau Pats visada išlieka pirminė visų priešasčių priešastis. Aukščiausią pirminę priešastį Vedos vadina "Krišna", nes Krišna turi neribotą kiekį transcendentinių ypatybių, kurios pavergia visų gyvų būtybių širdis.

Prieš penkis šimtus metų aukščiausioji priešastis, Viešpats Śrī Krišna, įsikūnijo šiame pasaulyje kaip Śrī Čaitanja Mahaprabhu ir paskelbė, kad šventi Jo vardai — Harė Krišna, Harė Rāma — bus giedami ne tik Indijoje, bet ir už jos ribų, visuose pasaulio kaimuose ir miestuose. Ištikimi Viešpaties Čaitanjos sekėjai kiek galėdami stengėsi plėtoti Jo pradėtą misionierišką veiklą, tačiau sužinoti, kaip ir kada išsipildys ši draži Viešpaties pranašystė, jiems nebuvo lemta ištisus šimtmečius.

Ir štai 1965 m. rugpjūčio 13 dieną filosofas, eruditas ir šventasis A.C. Bhaktivedanta Swami, — po kelių dienų jam turėjo sukakti 69 metai, — išsirengė į Ameriką—gal jam pavyks įgyvendinti pranašystę. Išsirūpinęs vienos Indijos garlaivių kompanijos leidimą nemokamai plaukti jų laivu, Bhaktivedanta Swami tapo vieninteliu daug audrų mačiusio nedidelio tonažo krovinio laivo "Džaladuta" keleiviu. Kuklus lagaminas, skėtis, truputis kruopų atsargai, septynių dolerių vertės rupijų suma ir keletas dėžių knygų buvo visas jo turtas.

Po trisdešimt septynias dienas trukusios kelionės "Džaladuta" atplukdė į Niujorko uostą vienišą keleivį Bhaktivedanta Swami. Amerikoje jis nieko nepažinojo, neturėjo nė menkiausio supratimo, kaip versis, atvyko vienas, tuščiomis. Bhaktivedanta Swami neturėjo nei pinigų, nei draugų, nei sekėjų, sveikata trykštanti jaunystė jau seniai buvo praeityje, jis aiškiau neįsivaizdavo net kaip įvykdys savo toli siekiantį tikslą — supažindinti su dvasine Vedų išmintimi Vakarų pasaulį.

Eilėraštyje, kurį tik atvykęs į Ameriką bengalų kalba parašė Bhaktivedanta Swami, atsispindi nuolankumas ir tikėjimas Viešpačiu Śrī Krišna bei savo dvasiniu mokytoju, patikėjusiu jam ypatingą užduotį—skleisti Krišnos sąmonės idėjas angliškai kalbančiose šalyse:

"O Viešpatie Krišna... Kaip padaryti, kad jie išgirstų Krišnos sąmonės žinią? Aš toks nevykęs ir puolęs. Vienas esu bejėgis, todėl kreipiuosi palaiminimo į Tave, kad žmonės mane išgirstų... Aš įsitikinęs, kad pasiekusi žmonių širdis ši transcendentinė žinia užtvindys jas džiaugsmu ir išvaduos iš visų kančių..."

Šios eilės gimė 1965 m. rugsėjo 18 d. Praeis dvylika metų, ir 1977 m. lapkričio 14 d. Indijoje, sulaukęs 81 metų amžiaus, Bhaktivedanta Swami pasitrauks iš šio pasaulio. Kas pasikeis per tuos dvylika metų? Ką buvo įmanoma nuveikti per šį trumpą laikotarpį, pradėjus tuščioje vietoje ir sulaukus tokio amžiaus, kai daugumas jo vienmečių pasitraukia iš aktyvaus gyvenimo? Tai, ką jis nuveikė, yra stačiai neįtikėtina.

Per palyginti trumpą dvylikos metų laikotarpį — nuo 1965 iki 1977 metų—Jo Dieviškosios Malonybės A.C. Bhaktivedantos Swami, arba Šrīlos Prabhupādos, kaip jį vadino mylintys mokiniai, pastangomis Krišnos sąmonės mokymas pasiekė visus pagrindinius pasaulio miestus, buvo įkurta tarptautinė organizacija, suvienijusi tūkstančius pasišventusių narių, atvėrė duris 108 didingos šventyklos šešiuose kontinentuose, dvylika kartų Šrīla Prabhupāda apkeliovo pasaulį asmeniškai vadovaudamas savo sparčiai besiplečiančios misijos gyvenimui.

Ir nors vien jau tai būtų didžiulė pergalė jo amžiaus žmogui, per paskutinius dvylika savo gyvenimo metų Šrīla Prabhupāda išvertė, parašė ir išleido per 50 tomų knygų 28 kalbomis, kurios pasklido po pasaulį dešimtimis milijonų egzempliorių. Jo perskaityta tūkstančiai paskaitų, liko tūkstančiai jo rašytų laiškų, tūkstančiai pokalbių įrašų su sekėjais, garbintojais, o taip pat žmonėmis, kritiškai vertinusiai jo veiklą. Jis nusipelnė daugybės stambių mokslo žmonių ir visuomenės veikėjų pagarbos. Buvo pripažinti ir aukštai vertinami jo nuopelnai religijai, filosofijai ir kultūrai.

"Dabar man visiškai aišku, kad tai buvo stebuklas. Kaip kitaip senyvas žmogus, parduodantis vieną kitą knygą, kad nenumirtų iš bado, būtų galėjęs vienut vienas materialistinėje visuomenėje pradėti dvasinį judėjimą?"

"Sulaukęs žilo plauko, aš atvykau čia ne po pasaulį pasižvalgyti ar pasipelninti. Aš atvykau skiepyti žmonėms Krišnos sąmonės mokslo principų, kad jie patirtų, koks tikros laimės skonis."